

№ п/п	варіант відповіді	Вірна відповідь	навчальні матеріали		
			1.....	2.....	n.....
1	А В С Д Е		стр....	стр....	стр....
n	А В С Д Е		стр....	стр....	стр....

Оцінка знань та вмінь за допомогою тестів відіграє роль оперативного зв'язку та забезпечує послідовну орієнтацію навчання на поставлені цілі.

А. М. Олійниченко, канд. істор. наук,
доцент кафедри політичної історії

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ПОЛІТИЧНОЇ ІСТОРІЇ

Політична історія повинна посилити свої зв'язки з політичними реаліями України та світу, функціонувати в структурі світової науки. Для узагальнення нового досвіду потрібні нові теоретико-методологічні підходи. Наші знання, одержані в іншу історичну епоху, застаріли по ряду значимих параметрів. Їх необхідно перебудувати в нову систему, яка відповідала б реальностям політичного світу, що формується. Перед викладачами політичної історії стоять завдання — не тільки надати студентам теоретичні знання, але й навчити їх сучасним політичним технологіям, методам політичного процесу та ін.

Нові підходи, перш за все, вимагають подальшої розробки навчальної програми курсу. Необхідно зосередити увагу на таких ключових проблемах як загальні закони і фактори політичного процесу, цикли політичної історії і т. д. Вважаю, що для мобільної перебудови програми курсу доцільно створити і використовувати авторські програми. Авторські програми курсу є прогресивною формою навчального процесу, яку доречно запровадити в нашому університеті.

На мій погляд, в лекційному курсі нова модель реформування викладання має проявитися у тому, що в науковий та викладацький обіг ввести ключові наукові праці зарубіжних класичних та

сучасних авторів з метою порівняльно-аналітичного аналізу. Досягнення світової політичної науки будуть висвітлені у вітчизняних курсах. В умовах значного відставання української політичної науки від світового рівня мовний бар'єр є великим гальмом у вирішенні цих завдань.

Аналіз семінарських занять показує, що модель проведення семінарів і підготовки до них студентів у нашому ВНЗ і західних університетах принципово відрізняється. Наведемо приклад семінарського заняття з курсу «Світова історія» Канадського королівського університету:

Тема: Rise of Nazism

Література: Reading: «The Rise of Fasism in Italy» in The end of the European era — L., 1991, p. 210—228. «Europe in Eclipse 1914—1945» in Davies N. Europe. History. — Oxford, 1997, p. 966—986. «Rival conceptions of fascism» in Bideleux R and Jeffries I. A History of Eastern Europe. — L, 1998, p. 483—496.

Як бачимо, визначається тільки тема семінару та наукова література до нього (розділи трьох наукових праць за темою). Плану семінару немає.

Для всебічного вивчення і обговорення поставлена велика теоретична проблема. Кожен студент повинен взяти участь в дискусії, а не бути пасивним спостерігачем.

Наших студентів, особливо першого курсу, теж слід орієнтувати на науковий характер підготовки та участі в семінарі. Орієнтація на підручник та одну-дві журнальні статті не сформує наукового світогляду. Структура нашого семінару — три-чотири запитання по темі — значно звужує і жорстко розділяє єдину науково-теоретичну проблему.

На мою думку, такі критерії оцінки участі студентів у семінарських заняттях як: 1) проявлені знання теоретичної та порівняльної літератури за темою; 2) представлені різні точки зору; 3) проаналізовані історичні події періоду, який розглядається; 4) виявлені здатності ясно і чітко викласти матеріал дозволять значно підняти рівень занять.

Слід зазначити, що проблемно-теоретичний метод викладання предмета вимагає глибоких змін у структурі роботи бібліотеки, бібліотечних фондів. Без якісного покращення їх функціонування не можна розраховувати на прогрес у викладанні. Потрібно ввести посаду наукових консультантів. Взагалі необхідно фундаментально перебудувати роботу бібліотеки, перевести її на нові технології.